

totaal werden in die eerste en in de volgende uren acht personen pardoes doodgeschoten, onder wie een jonge vrouw die trachtte te vluchten.

Tegen negen uur 's morgens bracht Fullriede telefonisch rapport uit aan Christiansens chef-staf von Wühlisch. Deze zei hem dat hij nog nadere instructies zou krijgen maar gaf hem, daarop vooruitlopend, opdracht de gehele bevolking van Putten in verzekerde bewaring te stellen, behalve de pro-Duitse elementen natuurlijk; daartoe zouden de andere bataljons van Fullriede's regiment, die in Amersfoort en Utrecht waren gelegerd, onmiddellijk met auto's naar Putten worden overgebracht.

In het dorp Putten was in de loop van die zondagochtend volstrekt onduidelijk wat er gebeurde. Geruchten deden de ronde dat een razzia op handen was en zowel in de hervormde als in de gereformeerde kerk werd vóór en tijdens de ochtenddienst aan de mannen de raad gegeven, naar huis te gaan; velen deden dat en zochten een schuilplaats op. Omstreeks half elf nu werd van de hoogste politie-autoriteit ter plaatse: de groepscommandant van de marechaussee, geëist dat hij tien gijzelaars zou aanwijzen; de man weigerde, vervolgens gaf een ambtenaar van de gemeentesecretarie tien namen op. Met tien waren de Duitsers niet tevreden – dertig gijzelaars werden opgehaald; zij werden na enkele uren bij een garage opgesteld, met hun rug tegen de muur. Voor hen lag op een ladder het lijk van een doodgeschoten man en er waren mitrailleurs op hen gericht. Terwijl dit allemaal gaande was, werd aan de groepscommandant meegedeeld dat alle huizen in Putten zouden worden doorzocht en dat alle inwoners hun woning moesten verlaten; vrouwen en jonge kinderen zouden zich moeten begeven naar de hervormde kerk, mannen naar een terrein bij de openbare school die achter de kerk lag. Van de politie werd medewerking geëist en deze werd verleend in dier voege dat toen in het begin van de middag Duitse patrouilles zich van huis tot huis begaven, daar steeds een politiemann bij was. Er bevond zich sinds januari in Putten de Politie Motor-Dienst uit Delft (een deel van de Puttense Eierhal werd gebruikt als garage en werkplaats) die ca. honderdvijftig man telde; politiemannen waren er dus genoeg. Vooral aan de rand van Putten stimuleerden sommigen hunner de mannen om zich zo goed mogelijk te verbergen maar anderen, vele anderen, deden hun best om het Duitse bevel zo stipt mogelijk opgevolgd te krijgen. Huiszoekingen volgden en daarbij werd uiteraard *Oberleutnant Eggert* niet gevonden.

In de loop van de middag werd de groep welke op het weiland bij de Oldenallerbrug bijeengedreven was (ze was tot ongeveer vierhonderd personen aangegroeid), naar Putten gevoerd – vrouwen en kinderen